

Un suïcidi a Xicago.

Bill avià un reneç en oir la vibració metàlica del telèfon. Per manca de cassos reals (els gangsters i els assassins semblaven fer vaga, aquells dies), n'estava inventant un ^{un crim} que guanyaria en dramatisme i emoció al més sensacional dels ~~casos~~ autèntics. ^{encaparrat profundat} Hi estava tan ^{hi} sentia tan identificat, que el so estrident del timbre el va fer caure de l'escambell dels seus somnis imaginatius.

- Hallo... Sí, Bill Bonnes mateix... Sí, sí, el famós repòrter en persona...
Què si vull fotografiar un suïcidi? Deu voler dir un suïcida. Si es tracta d'un cadàver més o menys desfigurat, no m'interessa... Què la suïcida és vostè mateixa i m'espera per executar-se?... Ho sento, senyoreta, El suïcidi està prohibit per la llei. Em veuria complicat en un afer criminal... Què si no vinc jo, telefonarà al Herald Tribune? De cap manera! Vinc. Doni'm la seva adreça.

Mentre la noia (perquè ho era, ^{veu de} una noia, Bill n'estava segur) confegia el seu nom i el del carrer, ell el marcava ràpidament en el seu carnet de notes: Miss Joan Hartman, 65th West, 185, Mississippi Street, cinquè, tercera.

- Escolti, Miss Hartman, si trigo una mica ^a en arribar, no es pensi que me n'he

desdit. Es una hora infernal per a transitar per Xicago. Fins ara!

D'una revolada despenjava la màquina fotogràfica, se la penjava a l'espatlla feia petar amb estrèpit les portes de la redacció. Entrava en un dels ascensors que en aquell moment deixava anar dos redactors del Chicago Mirror. Bill els saludava amb la mà.

- Assumpte interessant, nois!

Sortia del garatge claxonant i es posava a rodar per l'avinguda tant de pressa com la circulació li ho permetia. Passava i evitava altres ^{vehicles} ~~coches~~. S'aturava en els semàfors. Llavors pensava en la seva comesa. Obtindria la foto en el precís moment d'engegar-se el tret o d'empassar-se les metzines? Potser en arribar, ja ~~la~~ trobaria la suïcida ~~espernetegant~~ en convulsions d'agonia, o erta i freda tot dat i benefici.

Tornava a rodar com un esperitat fins el semàfor proper o l'embús inevitable. Per què es voldria suïcidar Miss Hartman? Perquè sortís la seva foto al Chicago Mirror acompanyada d'un extens i sensacional reportatge o per algun altre motiu més íntim? Si Miss Hartman no havia vist mai el seu nom en els

diaris, acompanyat o no d'una foto, ~~fixque~~ ^{ho} es comprèn que desitjés, ~~aconseguir-la~~
~~no~~ . La vida no resulta prou suportable sense una certa publicitat, sigui la
que sigui i com sigui, fins i tot si cal ^T matar o morir per ~~aconseguir-la~~. La
majoria dels robatoris, atracaments i ass^aassinats, pensava Bill, obeeixen prin-
cipalment al, potser, inconscient ^a afany de veure's sortir al diari.

Però els perills de la circulació ^l trencaven el fil dels seus pensaments.
Calia evⁱtar topades i multes i arribar, el més aviat possible, a **Mississipi**
Street.

Es produí ^a una nova aturada de cotxes i una veueta interior ^{ho va} ~~aprofitada~~
per a xiuxiuejar a Bill: "El que tu has de fer, minyó, és evitar que aquesta
mossa es suïcidi." Al diastre, la mosca! Si es vol matar que es mati, i santes
^P pasques." Com pots dir això, Bill? Si en arribar a casa seva la noia no ha
practicat encara la seva obra destructiva, fes el que est^oguí a la teva mà per
~~ev~~ evitar-ho." No ho fare ⁱ pas, digué Bill en veu alta mentre desenfrenava i
embragava. Un suïcidi ben **espectacular** és un bon punt per a un repòrter.

Havia arribat a l'adreça de Miss Hartman. Aconseguí de penetrar en el lloc

de l'edifici destinat a parking. Examinava les bústies amb els noms dels este-
dants. ~~Se la~~ ^{Miss Joan Hartman} ~~es~~ ^{hi} trobava ~~al seu lloc corresponent.~~ ^{entre els altres.}

Bill prengué un dels ascensors. ~~Troç a la tercera porta de la cinquena pla-~~
~~guena planta.~~ ^{planta.} Mentre s'enlairava ràpidament, la tímida veueta interior es va
tornar a manifestar: "Bill, minyó, si pots evitar que es mati ~~cal...~~ Però el
repòrter ja havia ^{donat} ~~ixixxx~~
una ullada al nom de l'estadant: Miss Joan Hartman, manicura. ~~Feia~~ ^{Feia} sonar el
timbre de l'entrada.

La porta es va obrir. Una noia es mostrà. (Sí, realment es tractava d'una
noia, tal i com Bill s'ho havia imaginat) Era ben jove i hauria estat bonica
si no fos pel desordre i la brutícia dels seus vestits. Duia una bata color
malva sense cordar, amb una grossa taca de sang. Per l'obertura se li veia la
combina_ció, rosa-pàl·lid. Els cabells, rossos-platinats, ^{estirats} ~~tirats~~ i greixosos,
li queien en desordre galta avall, li mig cobrien una profunda i recent esga-
rrinxada que li anava de l'ull fins la boca. S'agunatava un pany de la bata
amb una mà on mirotejava un anell de llautó amb una maragda de cul de got.

- Miss Hartman, suposo? Jo sóc Bill, Bonnes, del Chicago Mirror.

Ella el va fer passar. Tancà la porta. Se'l quedà mirant.

- Vine amb l'aparell fotogràfic, amb el carnet de notes. Tot a punt.

Ella ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ alçava les espatlles, somreia vagament

- No es volia suïcidar? no volia que jo la fotografiés i en fes el reportatge?
ge?

- Jo?

La noia esclafí una rialla.

Bill alça el to de veu:

- Vol dir-me perquè ha telefonat al Chicago Mirror proposant-me un reportatge sensacional?

- Jo no he telefonat ~~al~~ al Chicago Mirror.

- ~~Spix~~ No menteixi. Li conec la veu. Però ja veig que ha volgut mofar-se de mi. Vol dir-me, per què?

La noia seguia somrient, sense contestar. Llavors Bill l'agafà per un braç, la

~~xxxxxxxx~~ sacsejaba i braolant:

- Vostè no és una honrada suïcida, ni una simple aficionada. El que vostè és

ja li ho diré, jo, i no s'haurà rigut del tot de mi. Vostè és una criminal ~~des-~~
manipolada i única.
~~essa i totada~~

A la noia, aquests dos adjectius semblava que li ~~fessin~~ ^{fessin} gràcia. Esbatanava els ulls i seguia somrient.

- No tracti de dissimular, On ha amagat el cadàver?

- Jo... un cadàver?

- Sí, el de la seva víctima.

- Jo... Una víctima?

Es posà a
 Les sangs de Bill començaven a bullir. ~~començà~~ ^{començà} inspeccionar l'apartament.
 Al living-dormitori, hi havia un llit turc. El separà de la paret, regirà el
 parament. No hi va trobar ^{cap} rastre de cadàver. Examinà el gran armari empo-
 trat. Dels penjadors en penjaven jèrseis i faldilles; als prestatges, s'arregl~~at~~
^{raven} ~~aven~~ sabates de cuir, de setí, de brocat. Les caixes de cartró contenien ~~cap~~
 pells, fermalls, cintes i altres ^{galindanes} ~~paramalles~~. Però enlloc no hi va descobrir
 cap punyal ensangonat
 ni cap revòlver amb senyals d'haver estat buidat de bales.

A la cuina-laboratori, hi havia un forn elèctric. Bill el va obrir, però en ensumar la farum de greix ~~que~~ de moltó enrancit que exhalava, el tancà i retrocedí amb fàstic.

No es va descuidar d'obrir la nevera elèctrica plena d'ous, de formatge, de mantega, d'ampolles de llet i, sobretot, de coca-coles. També destapà la gran galleda de les escombreries, la pestilència de la qual ~~li va fer tapar~~ ^{va fer que la ta-} ~~nes tot seguir~~ ^{se el nas amb el mocador.} ~~ternes a tapar de seguida~~ mentre es cobria el nas amb el mocador de butxaca.

Aquest darrer ^{examen} ~~detall~~ afeblí considerablement el zel detectivesc de Bill. Però ^{encara} ~~no~~ es volia considerar ~~vençut~~. Va acarar-se amb Miss Hartman.

- Vol dir-me qui li ha esgarripat la galta i de qui és la taca de sang que porta al vestit?

- La sang és la que m'ha rajat de l'esgarripada ^{inxada}, i l'esgarripada ^{inxada} ~~se~~ me l'ha fet ^{jo mateixa} ningú. Sovint estic empipada ~~amb~~ en contra meu. Llavors, de ràbia, m'esgarrapo ~~ja mateixa~~ ^{el nostre}.

- Per què ho fa, Miss Hartman? No veu que s'espatlla el ~~fiat~~ ^{fiat} s'empastifa el

vestit i s'exposa a que la preguin per una criminal autèntica? -

Afegí, esguardant la porta de l'apartament amb desig d'obrir-la i perdre de vista aquella ~~extraña~~ *incomfortable* criatura.

- El que no comprenc, encara, és per què m'ha telefonat.

- Jo no l'he pas telefonat.

- Qui, doncs, ho ha fet?

Joan va alçar les espatlles.

- Deu haver estat un error.

- Un error, un error, al diable tots els seus embolics i trapelleries.

Va caminar decidit vers la sortida de l'apartament.

- Estigui bona, i procuri no empipar a la gent que treballa.

Però ella li corria al darrera.

- Un moment, un moment, Bill Bonnes.

- Ho veu, com em coneix? Quanta mentida!

- Ja que és aquí, no voldria fotografiar-me?

- Foto...

- La hi pagaré, al preu que sigui.

- Compatant el temps que m'ha fet perdre, la despesa de ~~combustible~~ ^{combustiant} de l'auto i el desgast de nervis que m'ha fet sofrir, no puc fer-la-hi a menys de deu dollars.

- Està bé.

Bill la col·locà davant la finestra, de cara a la claror, i tirà.

Ella somreia.

- Es veurà ben bé, que ~~es la mateixa foto?~~ ^{sóc jo?}

- No me'n falla mai cap, però podem tirar-ne una altra.

Ho va fer. Aquest cop, de mig cos per ~~avall~~ amunt

Ella es treia un bitllet de la butxaca, l'allargava a Bill. Aquest el prenia amb una certa repugnància, com si temés trobar-hi algun rastre de sang.

- Passi-ho bé, Miss Hartman. Li enviaré la foto per correu.

- Escolti... Escolti... No podria publicar-la al Chicago Mirror?

- Això sí que no, va contestar honradament Bill. No hi ha cap motiu que ho

justifiqui.

Es girà devers ~~la~~ Miss Hartman.

- Es tiradora de cartes, vostè, o presidenta d'una secta religiosa o membre de la societat protectora dels esca**rbats** voladors?

Joan feia/que no, amb el cap.

- Llavors haurà de fer alguna cosa sonada. Ass**essinar** el seu amant o l'amant del seu amant o qualsevulla altra cosa esgarrifosa i violenta.

Joan somreia.

- Demà podrà publicar la foto. Faré el que calgui per això.

Quina dona més ximple, pensava Bill mentre tancava la porta de l'ascen**ssor** i anava/risos avall dintre la gàbia . Llavors la veueta tornà a parlar i digué: " Només ximple, Bill? "

Quan va eixir de l'edifici va veure un grup de persones aturades a la voravia. Totes miraven a terra i algu**se'n va** ~~xxxx~~ separar, cridant.

- Un metge. Un metge!

- No cal, ja és morta, respongué una altra veu.

A cops de colze, a cops de genoll, Bill fendia la massa humana.

- Es policia, vostè, va preguntar una dona deixant-lo passar.

Bill arribà al centre del grup. Per terra hi havia un pilot de roba color malva dintre un bassal de sang. Entre els plecs desordenats de la bata, eixia una mà tota blanca on lluïa un anell de llautó amb una grossa maragda de cul de got.

Bill no va voler veure més. Tornà a obrir-se pas entre els curiosos. Saltà dins del seu automòbil. El posà en marxa i ~~se'n va anar~~ desembragà. Mentre ~~se'n~~ guiava en mig d'una circulació intensa, anava pensant en el títol que posaria sota la fotografia de Joan. Pocs segons abans de matar-se. Recordà que Miss Hartman ^{son} reia, mentre ell la fotografiava: El darrer somriure de la suïcida, o potser, ~~o~~ simplement, Un suïcidi a Xicago.